

fundets Fjender; Højre og Venstre se jo med Rædsel paa revolutionære Bevægelser; ogsaa af denne Grund vilde der være Anledning til at stemme for dette Lovforslag. Thi det er sandt, hvad Prinsesse Thyra siger, sandt, hvad der staar her i dette Blad, at sultne Børn let blive Samfundets Fjender. „Nationaltidende“, som ogsaa har beskæftiget sig med denne Sag, siger, at det ser sort ud med Indsamlingen i disse Foreninger; det ser sort ud; Pengene komme kun sparsomt ind, og en Dame, Frk. Abrahamson, mener, at Bespisningen i Aar maa indskrænkes. De ville da se, hvorledes Stillingen er, at Hungertilstanden blandt vore Børn erkendes ogsaa af de Blade og af de Partier, der ellers ere Socialdemokratiets Modstandere. De ville maaske kunne sige, at disse Udtalelser i „Nationaltidende“ og i de andre Blade ere et Slags Opraabsskrig, at man smører lidt tykt paa, at man for at faa Penge maaske fremstiller Forholdene noget værre, end de ere. Jeg skal dertil oplyse, at et Blad, som staar den høje Regering nær, nemlig „Riget“, har paataget sig i den sidste Tid at undersøge den sociale Elendighed her i Byen og har bragt nogle Artikler derom. Dette Blads Medarbejder har besøgt forskellige fattige Hjem og skriver om et af disse Hjem: „Paa Børnene har Sulten sat haarde Mærker, deres smaa Arme og Ben ere tynde, de have sorte Rande om Øjnene, og de ere halvslove af lange Tiders daarlige Ernæring“. Saaledes skriver altsaa dette Blad om Besøgene i et saadant fattigt Hjem. Om et andet Hjem skriver det samme Blad: „I de forfærdelige Rum har Faderen set 3 af sine Børn sygne hen og dø. Den gamle Rønnes sorte Elendighed har kvalt dem et efter et“, og om det fjerde oplyses det, at det er døende. Det er et Regeringsblad, der fremstiller de sociale Forhold, hvorunder Børnene leve, i saa sorte Farver, som jeg her siger: Børn døde og døende af Sult og Elendighed. Der siges i det Opraab, jeg nævnedes før, at det, der er Tale om her, er ikke disse enkelte Tilfælde; dette Højreblad skriver, at der er Tusinder og atter Tusinder af fattige og nødlidende Mødre med Børn — Tusinder og atter Tusinder! Det skrives i en Presse, som staar Regeringen og Flertallet i denne Sal nær; det er den,

der giver saa sorte og mørke Skildringer af disse Forhold. Hvis disse Børn, som saaledes vokse op i Sult, blive Samfundets Fjender, vil det være vor Skyld, det vil være Lovgivningsmagtens Skyld, som har nægtet at mætte disse smaa Børn, har nægtet at skænke dem et sundt Liv og en sund Udvikling.

Disse sørgelige Tilstande kunde undskyldes, hvis der var en almindelig Hungersnød her i Landet, hvis der var en almindelig Mangel paa Levnedsmidler, hvis der var daarlige Prisforhold og i det hele taget daarlige Forhold, men det er langt fra Tilfældet, tværtimod! Der er her i Landet store Rigdomme og til en vis Grad ret stor Overflod paa alle Slags Ting. Vi behøve ikke at gaa saa langt; naar vi gaa her fra Salen, kunne vi blot gaa ned igennem de nærmeste Gader, saa ville vi i Butikkerne se store Optaarninger af alle Slags gode Madvarer. Disse Butikker virke nærmest som et Slags Slaraffenland, man ser de stegte Ænder, de brune Gæs, man ser Overflødhed af Vin og Kager, i det hele taget ser man Overflod af alt godt spiseligt, og udenfor alle disse Vinduer, udenfor al denne Overflod, udenfor al denne Velstand, alle disse gode Ting, staa de sultne Børn, i det hele taget de sultne. Man maa undres over, at der ikke sker flere Forbrydelser, flere Hungerdemonstrationer, end der virkelig finder Sted, man maa undres over, at de sultne taalmodigt staa udenfor disse Glasruder uden i stærkere Grad at forgribe sig paa den Mad, som ligger fremme for dem. Men naar de glemme sig selv, naar de forgribe sig, komme Politiet, Dommerne og Fængslerne i Virksomhed. Det er en sørgelig Oplysning, der er kommen frem, at der hvert Aar straffes 2,000 ikke forhen straffede Personer — 2,000 Mennesker, som i Dag gaa omkring og intet have forbrudt, ville i Løbet af det Aar, der kommer, blive Forbrydere og straffes! Det viser sig altid, at det kun er forholdsvis ringe Forseelser; største Delen af de Fanger, som sidde i vore Fængsler, sidder der for Forbrydelser, som ikke dreje sig om mere end 10 Kr.; i Anledning af smaa Forbrydelser, Fattigforbrydelser, fylde vi vore Fængsler. Vore Fængsler, vore Dommere og vort Polititynge i allerhøjeste Grad paa Kommuner-